

หลักฐานประกอบตัวชี้วัดที่ 2.2.2 Data Management & Knowledge Management

ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดระดับหน่วยงาน/กลุ่มงานสู่ระดับบุคคล

กิจกรรม“ถอดบทเรียนรายบุคคล” ของบุคลากรศูนย์อนามัยที่ 6

“ ในวันที่ได้แทนคุณ ”

ส่วนที่ 1 : รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ถอดบทเรียน

- 1.1 ชื่อ - สกุล :นาย ตรี สุริยกุล ณ อยุธยา.....ตำแหน่ง :ทันตแพทย์ปฏิบัติการ.....
- 1.2 กลุ่มงาน :โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ.....
- 1.3 รับผิดชอบงาน :กลุ่มงานทันตกรรม.....

ส่วนที่ 2 : รายละเอียดเกี่ยวกับการถอดบทเรียน

2.1 ชื่อเรื่อง:ถอดบทเรียนเรื่อง “ ในวันที่ได้แทนคุณ ”

ผมเกิดในครอบครัวที่อบอุ่น นั้นเป็นสิ่งแรกที่รับรู้เสมอมา แม้ครอบครัวเราจะเป็นครอบครัวข้าราชการมีคุณพ่อเป็นข้าราชการและคุณแม่ออกจากงานมาเพื่อดูแลลูกสามคน เรื่องรายได้นั้นหากพูดถึงราชการแล้วก็พอรู้ว่าไม่มากมายนัก อีกทั้งเมื่อมีลูกถึงสามคนก็ยิ่งต้องใช้รายจ่ายมากไปหมด แต่สิ่งสำคัญที่ครอบครัวเราไม่เคยขาดเลยคือความรัก และความอบอุ่นที่พ่อแม่มีให้ลูกๆทั้งสามเสมอ ตัวผมนั้นเป็นน้องเล็กที่อายุห่างจากพี่สาวคนโตถึง 6 ปี จึงถือว่าเป็นทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีนั้นผมจะได้รับการดูแลมากกว่าพี่คนไหนๆ ถูกประคบประหงมและตามใจได้มากกว่าเพื่อน แต่ข้อเสียคือผมต้องใช้ของต่อจากพี่ๆทั้งสองไม่เคยมีชุดไหนเป็นของตัวเองเลย และที่สำคัญคือความคาดหวังมันช่างสูงกว่าใครๆ เพราะหากพี่คนไหนทำอะไรไม่ได้ตั้งใจ พ่อแม่ก็จะคาดหวังว่าน้องจะทำแทนได้ และในฐานะน้องคนเล็กแล้วนั้น ผมก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบให้ใครได้อีกแล้วจึงต้องแบกรับความคาดหวังที่พี่ๆทำไม่ได้ไว้กับตัวและทำมันให้ได้ ตั้งแต่เด็กความฝันของผมคือการเป็นสถาปนิกและเมื่อโตขึ้นผมก็รู้ว่าความฝันนั้นยังคงเดิมอยู่ ผมยังคงอยากเป็นสถาปนิกที่สามารถออกแบบบ้าน อาคาร สถานที่และออกแบบภายในต่างๆเพื่อการเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ได้ แต่เมื่อคำนึงถึงความมั่นคงของครอบครัวและการคาดหวังของพ่อแม่ที่อยากให้ผมหมอสักคนในครอบครัวผมจึงเลือกที่จะเรียนทันตแพทย์ เพื่อตอบสนองต่อความคาดหวังของพ่อแม่และครอบครัว วันที่ผมสอบติดคณะนี้นั้นเปรียบเสมือนฝันดีและร้ายในเวลาเดียวกัน ฝันดีที่ครอบครัวดีใจและภูมิใจจนกล้าประกาศไปทั่วหมู่บ้านว่าลูกชายติดทันตแพทย์ และฝันร้ายที่ต้องเรียนในสิ่งที่เราไม่อยากจะเรียนและใช้ชีวิตที่เหลือไปกับสิ่งที่เราไม่ได้อยากทำ

กว่าหกปีที่ตั้งใจเรียนฝ่าฟันจนจบมาเป็นทันตแพทย์ด้วยเกียรตินิยมอันดับสองผมคิดว่าตัวเองทำได้ดีทีเดียว แม้คุณแม่จะชมพลาบ่นว่าอยากให้เกียรตินิยมอันดับหนึ่งก็เถอะ จนสุดท้ายได้มาทำงานที่ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรีในฐานะทันตแพทย์ปฏิบัติการเพื่อวางแผนพัฒนาการป้องกันและวางแผนแนวทางทันตสาธารณสุข ผมสนุกกับงานและสังคมใหม่ ได้พบเพื่อนที่ดีและเพื่อนร่วมงานที่จริงใจ ได้ทำงานรักษาคนไข้ที่ทรงเกียรติและภาคภูมิใจจนลืมไปว่าความฝัน

-2-

ของตนคืออะไร เวลาผ่านไป 7 เดือนถึงเวลาที่ผมจะได้เข้ารับปริญญาบัตร ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ผมจบมาซึ่งผมจะได้พบกับพ่อแม่และพี่ชายพี่สาวเพื่อฉลองการรับปริญญาใบนี้ ผมเลือกซื้อตุ้มหูไข่มุกให้คุณแม่คู่หนึ่งและเตรียมซองสีแดงใส่เงินเดือนให้คุณพ่อคุณแม่เป็นอั่งเปา ในวันที่ผมได้รับปริญญาบัตร เมื่อได้พบและให้ของขวัญพวกท่านนั้น ผมรู้ทันทีว่าความฝันของผมไม่ใช่การได้ทำงานหรือเรียนด้านสถาปัตยกรรม การมีเงินร้อยล้านหรือการประสบความสำเร็จในชีวิตใดๆ ความฝันของผมคือการได้ตอบแทนคุณพ่อ คุณแม่ พี่ชายและพี่สาว ที่ตลอดมาคอยดูแล ให้ความรักและความอบอุ่น การได้มาเป็นในส่วนหนึ่งในครอบครัวเดียวกันนี้คือความสุขที่แสนล้ำค่า ความฝันสูงสุดของผมคือการที่ครอบครัวได้นั่งทานข้าวด้วยกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา

